

[Handelsministeren.]

Ligesom det i næringslovforslaget er hovedreglen, at virksomhed skal udøves fra fast forretningssted, vil det for de her omhandlede erhverv normalt også være således, at disse udøves fra et fast forretningssted — kontorstedet. En udtrykkelig forskrift herom foreslås imidlertid kun for ejendomsmæglere, hvorimod forslagene vedrørende statsautoriserede revisorer, dispachører og translører har bestemmelser om, at de pågældende, før et kontorsted etableres, skal indgive anmeldelse herom til handelsministeren, revisorlovforslaget tillige en bestemmelse om, at hvert kontorsted skal ledes af en statsautoriseret revisor, der kun er leder af det pågældende kontor. I dispachørlovforslaget foreslås i denne henseende, at dispachører som hovedregel kun må have kontor ét sted.

Forslagene vedrørende statsautoriserede revisorer og dispachører indeholder bestemmelser med udtrykkeligt forbud mod, at disse hverv forenes med andre stillinger eller anden virksomhed, som nærmere er angivet i selve loven, medens der i de andre fire forslag alene indeholdes en bemyndigelse for handelsministeren til at foreskrive, at visse erhverv og stillinger ikke kan forenes med den virksomhed, den pågældende udøver i henhold til sin beskikkelse.

På samme måde, som det i det fremsatte forslag til ny næringslov for auktionsholdere, vekselerere og ejendomshandlere foreslås, at næringsadkomsten (næringsbrevet) skal tilbageleveres ved bortfald, der normalt indtræffer, når den pågældende ophører med at opfylde de betingelser, der giver ham ret til adkomsten, indeholder alle de her fremsatte seks forslag bestemmelser om, at den pågældende beskikkelse i tilfælde af bortfald eller frakendelse straks skal tilbageleveres handelsministeriet. Også for alle disse næringers vedkommende vil det i almindelighed være således, at beskikkelsen bortfalder, når vedkommende dør, eller hvis han i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne for at erhverve en sådan beskikkelse.

I modsætning til, hvad der gælder i næringslovforslaget, indeholder de her fremsatte lovforslag, bortset fra vejer- og målerlovforslaget, imidlertid bestemmelser om, at en beskikkelse efter begæring og uden betaling af afgift på ny skal sættes i kraft og udleveres den pågældende, såfremt grunden til dens bortfald er ophørt at bestå eller en frakendelse af beskikkelsen er udlobet eller ophævet.

Som hidtil foreslås for alle disse erhverv, at hvervet udføres — indehaverne af de pågældende beskikkelser — får eneret til den pågældende erhvervsmæssige betegnelse, revisorer og vejere og målere dog kun i forbindelse med angivelsen „statsautoriseret“, ligesom det forbydes at bruge betegnelser, der kan forveksles med de pågældende betegnelser. Man finder, at udelukkelse i størst muligt omfang af forvekslinger på dette punkt vil være både i de erhvervsudøvenes og i publikums interesse — for dem, der udøver hvervet, under hensyn til de særlige krav, der stilles for at få beskikkelse, og de pligter, der følger med hvervets udøvelse i henhold til sådan beskikkelse, for publikum under hensyn til den betydning, det har at vide, at den person, man henvender sig til, på en særlig måde har kvalificeret sig til det pågældende hverv. Det er fundet ønskeligt i de pågældende lovforslag at anføre, at ikke blot danske, men også udenlandske betegnelser, der er egnet til at hidføre forveksling med de pågældende erhvervsbetegnelser, er forbudt. Kun for skibsmæglere og varemæglere er det ikke fundet praktisk muligt med et sådant forbud. Endvidere har man fundet, at det for at effektivisere beskyttelsen vil være rigtigt ikke som hidtil at kræve, at de pågældende betegnelser skal være benyttet i reklameøjemed, for at benyttelsen kan anses for uberettiget.

Medens den rette betegnelse er „statsautoriseret revisor“ og „statsautoriseret vejer og måler“, indebærer de andre lovforslag, at „statsautoriseret“ ikke mere benyttes i forbindelse med mæglerbetegnelserne og